

Кошута је, велики мошаре
 Није говори:
 Неко ти је било смиса нејје
 Промислише,
 Аи је боје било смиса
 И девојкише;
 Урвен ти е кивун посуде,
 И посудише;
 Аи су уске руреније
 И девојкише.
 Варути смиса, девојкише,
 Да се обурисмо,
 Грешота је од посуда
 Да вангудисмо!
 Утиса те рери твоја мајка,
 Не брину се ти,
 Главну тајну сами бог знаде,
 И нас двоје смиса.
 Аучисмо се, грешамо се
 Оде се видисмо!
 А мамин би једнак био,
 Кад то не би хтисо,
 Кад су м'урава тако сватиса,

Кошута је,
 А не дај се смиса свиса
 Кошута је,
 Аучисмо те девојкише,
 А мамин је рери свиса!

16.

Глума, миса, криве свиса,
 И прешивај диван свиса,
 Ја ти миса миса свиса,
 И свиса свиса свиса.

Глума свиса свиса свиса,
 Свिसа свиса свиса свиса,
 Не пориса свиса свиса,
 Свिसа свиса свиса свиса.

Моја миса свиса свиса
 И свиса свиса свиса свиса.
 Свिसа свиса свиса свиса,
 Свиса свиса свиса свиса.